

«Беларусы заўсёды прыйдуць на дапамогу»

(Заканчэнне.
Пачатак на 1-й стар.)

— Калі пачалася Вялікая Айчынная вайна, мноства жанчын заканчвалі курсы Чырвонага Крыжа і адпраўляліся на фронт, дзе выносілі параненых з поля бою, аказвалі медыцынскую дапамогу. Хочам паказаць беларусак, знакавых медсясцёр, якія сталі Героямі Савецкага Саюза. Напрыклад, Зінаіду Тусналоба-ву-Марчанка, іншых жанчын, хто атрымаў сусветнае прызнанне Чырвонага Крыжа — медаль Флорэнс Найцінгейл. У Савецкім Саюзе гэту ўзнагароду мелі 38 жанчын, з іх шэсць беларусак, — раскажаў генеральны сакратар Беларускага Чырвонага Крыжа, намеснік старшыні Пастаяннай камісіі Палаты прадстаўнікоў Нацыянальнага сходу Беларусі па ахове здароўя, фізічнай культуры, сямейнай і маладзёжнай палітыцы Дзмітрый ШАЎЦОЎ.

У мірны час медыцынскія сёстры Чырвонага Крыжа таксама ўдастоіваліся медаля Флорэнс Найцінгейл, такіх жанчын дзевяць. Некаторыя з іх, дарэчы, дагэтуль працуюць.

— У свеце 192 краіны, дзе ёсць прадстаўніцтва Чырвонага Крыжа. Усе яны дасылаюць заяўкі на прысваенне медаля, якія дэтальна разглядаюцца, таму заўсёды вельмі хвалююча, калі Беларусь у асобах медыцынскіх сясцёр удастоіваецца такога высокага звання. Апошні раз беларуская медсястра была ўзнагароджана такім медалём у 2023 годзе, — адзначыў Дзмітрый ШАЎЦОЎ.

Сёлета Беларускаму Чырвонаму Крыжу спаўняецца 103 гады. Увесь гэты час арганізацыя дапамагае ўразлівым катэгорыям — дзецям, якія засталіся без апекі бацькоў, інвалідам, пажылым і адзіночым людзям. Адпаведная служба — «Дапамога» — працуе комплексна і аказвае падапечным не толькі медыцынскую, але і сацыяльную падтрымку.

Таксама ў Чырвоным Крыжы наладжана работа каманд хуткага рэагавання, якія прыходзяць на дапамогу падчас падтапленняў, пажараў, на пошукі людзей, якія згубіліся ў лесе. Арганізацыя дапамагае сістэме аховы здароўя ў донастве, прычым не толькі з мэтай нарыхтоўкі крыві, але і ў папулярызацыі безаплатнага донаства. Ёсць шэраг акцый для падтрымкі дзяцей: «Збяром дзяцей у школу», «Елка жаданняў».

— Гэта штодзённая, часам незаўважная, праца, але яна вельмі важная для таго, каб мы называліся сацыяльна арыентаванай дзяржавай, адрасна дапамагалі тым, хто тут і цяпер мае патрэбу ў падтрымцы. Дзяржава шмат укладвае ў падтрымку неабароненых катэгорый грамадзян, гэта і палітыка Міністэрства працы і сацыяльнай абароны, і іншых міністэрстваў, але тут важны і ўдзел самога грамадства. Дзякуючы той рабоце, якую выконвае Беларускі Чырвоны Крыж і іншыя

Фота: Харанні КАПІЛІНІКІ

грамадскія арганізацыі, мы, беларусы, называемся мірнымі людзьмі і тут і цяпер гатовы прыйсці на дапамогу, а чалавек, апынуўшыся на тэрыторыі нашай краіны, адчувае, што гэта астравок бяспекі, міру і спакою, — дадаў парламентарый.

Дарэчы, валанцёрамі Беларускага Чырвонага Крыжа з'яўляюцца крыху больш за 13 тысяч чалавек. Некаторыя з іх працуюць шмат гадоў, прыводзяць свае сем'і, у тым ліку дзяцей. Стаць валанцёрам арганізацыі вельмі проста, дастаткова пакінуць заяўку на сайце, і з вамі звяжэцца спецыяліст. Цяпер завяршаецца распрацоўка анлайн-курса для валанцёраў, дзе можна будзе атрымаць неабходную інфармацыю, не прыходзячы ў офіс.

Адным з кірункаў дзейнасці Беларускага Чырвонага Крыжа з'яўляецца аздаравленне дзяцей.

— У нашай краіне аздаравіліся дзеці з Японіі пасля аварыі на Фукусіме, з Сірыі, нашы дзеці выязджалі ў іншыя краіны, асабліва ў дзевяностыя — двухтысячныя гады пасля аварыі на Чарнобыльскай АЭС. Гэта адзін з элементаў грамадскай дыпламатыі, калі ідзе абмен традыцыямі, культурнымі каштоўнасцямі падчас прыезду дзяцей. У 2015 годзе ўлады Украіны звярталіся ў МЗС, пасольства, каб дзеці прайшлі аздаравленне. Цяпер, калі мы прымаем дзяцей з Данбаса, пачаліся банальныя інсінуацыі. Дзеці прыязджаюць на тры тыдні, знаёмяцца з традыцыямі, у іх спаборніцтвы, культурная праграма. Падключаецца наша арганізацыя, расказваем пра рух, міжнароднае гуманітарнае права, што такое валанцёрства, падрыхтаваныя спецыялісты аказваюць псіхасацыяльную падтрымку. Мы займаліся і будзем займацца тым, каб дзеці адчулі на тэрыторыі Беларусі абароненасць, адчулі, што такое свабода, мір, любоў з боку дарослых і дзяржавы, — падкрэсліў Дзмітрый ШАЎЦОЎ.

Алена КРАВЕЦ.

Па сутнасці

КОД ДЗЯРЖАЎНАСЦІ

Святы, якія мы адзначылі ўсёй краінай, — гэта светанак дзяржаўнасці. Чырвона-зялёная рунь ва ўсіх сацыяльных сетках. Цяпер сэлфі з дзяржаўнымі сімваламі — маладзёжны трэнд. А святая ўшанавання дзяржаўных сімвалаў займае пачэснае месца не толькі сярод дат афіцыйнага пула, але і, без пераольшвання, у сэрцы кожнага беларуса. Гэта дзень кансалідацыі грамадства і адлюстраванне нашых традыцый, нацыянальных прыярытэтаў, нашага кода дзяржаўнасці і асноў нацыянальнага характару.

Лён і збожжа — на гербе. Покліч да міру і сяброўства з братамі-суседзямі гучыць у гімне. У колеры Перамогі і жыцця афарбаваны дзяржаўны сцяг. Вельмі сімвалічна, што сярод удзельнікаў урачыстасці на плошчы дзяржаўных сімвалаў пераважна моладзь. Будучыня краіны. Ушанаванне сімвалаў дзяржаўнасці прайшло па ўсёй краіне. А вось адкрыццё гэтага месца сілы адзінаццаці гадоў таму стала клічнікам у летальнасці фарміравання нашай Незалежнасці. Сама ўрачыстасць — з'ява ўжо традыцыйна грамадска-палітычнага жыцця нашай краіны. Нядзельнай раніцай на плошчу беларусы прыйшлі насамрэч па закліку сэрца. Геймеры і палкоўнікі, дзяржслужачыя і сем'і. Усе.

Сталая частка беларускага грамадства вырасла, раўняючыся на іншы сцяг, а пакаленне Незалежнасці добра ведае цяперашнія сімвалы. Але ж мы не адмянілі тое, што было да нас, не пакінулі на сметніку гісторыі савецкую спадчыну. Наадварот, яшчэ ярчэйшымі фарбамі наш сцяг адлюстроўвае сцяг Перамогі.

Нашы сімвалы адпавядаюць настрою грамадства. Беларусы выбралі сцяг развіцця, а не знак бяды. Праз рэфэрэндум. Ці гэта не самая народная сімволіка? Дарэчы, абранне сімвалаў і вырашыла далейшы лёс краіны. Мы не пайшлі на пагост гісторыі «чарнобыльскім шляхам», мы абралі шлях да зорак. Беларускі сцяг разгорнуты і на Эверэсце, і ў Антрактыдзе. Тройчы — у космасе. Сцяг з бязважкімі пераходамі беларуска-касманаўтка Марына Васілеўская перадала ў надзейныя рукі, што ўтрымліваюць краіну ва ўмовах страшэнных геапалітычных выпрабаванняў.

Дзяржсімвалы — гэта не толькі сугучча колераў, узораў і мелодый, гэта — вяршыня сэнсаў. Таму ў нашы рукі спрабавалі, ды і цяпер моладзі спрабуюць, усунуць знакі і сімвалы, пад якімі палілі нашых продкаў, пад якімі сустракалі ворагаў што ў 1941-м, што ў пачатку 1990-х. Трэба дакладна разумець, што святы і сімвалы — гэта арыенціры. І беларусы абралі дзейсны кірунак у жыцці. Чаму ў нас намагаюцца ўкрасці Перамогу? А таму што такім чынам лягчэй будзе схіліць галаву нашай нацыі перад уладарамі заходняга свету. З суседнімі краінамі і народамі атрымалася, з намі такое ніколі не здарыцца. Хаця б таму, што яны палілі нашы вёскі, а не наадварот. А мы ператварыліся ў нацыю партызан — сапраўдны народны фронт. Неводны народ так «гасцінна» не сустрэў акупантаў. Якія там Брандэрбургскія вароты, Суражскія вароты — вось гонар! 40 кіламетраў фронту заўжды былі адкрыты для рэгулярнай арміі.

Цяпер зноў у лакеях гаспадароў Еўропы прыбалты і ўкраінцы. Цяпер зноў мілітарызаванай падковай, нібы гадзюка, апыражаюцца граніцы нашай краіны. Ды яшчэ і пырскаюць у бок нашага народа атрутай ментальнай барацьбы. Не атрымаецца! Кіраўнік нашай дзяржавы абараняе сцяг Айчыны і палітычнымі метадамі, і нават са зброяй у руках. І мы не спім у шапку. Вучэнні з выкарыстаннем спецыяльных боепрыпасаў — мера вымушаная. Люстэркавы адказ. У той жа Германіі гэтым займаюцца ўжо не першы год, а вакол нашай краіны — 90-тысячная ваенная групоўка. У нас ёсць чым адказаць, у нас ёсць гістарычны вопыт і — галоўнае — непахісная палітычная воля. Досыць ператвараць беларусаў у ахвяр. Мы — нацыя пераможцаў. І пад васьпільковым небам велічна лунае наш пераможны сцяг жыцця.

Яўген ПУСТАВОЙ.

Каб у ваша жыллё чужы не пракраўся

Зусім хутка пачнецца пара масавых адпачынкаў. Нават калі мы на два тыдні адпраўляемся на лецішча, трэба задумацца пра тое, як можна абараніцца ад магчымых злачынцаў, якія здзяйсняюць крадзяжы, лічыць намеснік начальніка другога ўпраўлення Галоўнага ўпраўлення крымінальнага вышуку МУС Андрэй БУСЛА.

Пра гэта задумацца трэба загадзя. Калі ў вас ёсць дарагія рэчы (у тым ліку сучасная мэбля і музычная і лічбавая апаратура), аднымі замкамі гэту маёмасць не абароніш. «Неабходна абсталяваць кватэру, дом, дачу ахоўна-пажарнай сігналізацыяй і камерамі відэаназірання. Гэта дасць магчымасць не толькі аператыўна затрымаць

злачынцаў, але і акажа садзейнічанне органам унутраных спраў у папярэднім устанавленні іх асоб», — адзначыў эксперт. — Акрамя таго, нельга пускаць за парог свайго жылля старонніх асоб (як правіла, па надуманых падставах), а таксама захоўваць каштоўныя рэчы на бачных месцах. Гэта асноўныя меры датычна кватэр і прыватных дамоў».

Што да крадзяжоў з аўтамабіляў, то транспартны сродак таксама неабходна абсталяваць сігналізацыяй. Веласіпеды ж варта захоўваць у спецыяльна адведзеных месцах, не пакідаць на працяглы час без нагляду або прышпільваць тросам з моцным замком.

Па словах Андрэя Буслы, сацыяльна-псіхалагічны партрэт злачынца, які здзяйс-

няе крадзяжы, такі: «У 92 % выпадкаў гэта мужчына. Найбольш распаўсюджаны ўзрост — 30—45 гадоў. Траціна ўсіх крадзяжоў здзяйсняецца асобамі, якія нідзе не працуюць і не вучацца. Пятая частка крадзяжоў здзяйснена асобамі, раней судзімымі».

З пачатку года крадзяжы маюцца складаць 51,6 % ад усіх злачынстваў па лініі крымінальнага вышуку. Сёлета зарэгістравана 4135 крадзяжоў, што на 29,6 % менш, чым за аналагічны перыяд мінулага года. «Тэндэнцыя зніжэння крадзяжоў адзначаецца апошнія некалькі гадоў. Раскрывальнасць крадзяжоў сёлета складае 73 %», — адзначыў Андрэй Бусла.

У структуры найбольшую колькасць складалі крадзяжы з жылля — гэта 42,9 %. Крадзяжы пакінутай без нагляду маёмасці складаюць 13,4 % ад агульнай колькасці, 10 % — мабільныя тэлефоны, 5 % — веласіпеды, 5 % — металы і 4 % — крадзяжы з машын. Крадзяжоў саміх аўтамабіляў сёлета зарэгістравана 10, з якіх не раскрыты толькі адзін.

«У гэтым годзе таксама было зарэгістравана 39 крадзяжоў, якія адносяцца да катэгорыі цяжкіх злачынстваў — з прычыненнем шкоды ў буйным і асабліва буйным памерах. Найбольшая іх колькасць — у Мінску (17). Нераскрытымі на сёння застаецца пяць такіх злачынстваў», — сказаў Андрэй Бусла.

Сяргей КУРКАЧ.